

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 1

OPENINGSVERGADERING VAN DINSDAG 17 OKTOBER 1995

BENOEMING VAN DE VOORZITTER

BENOEMING VAN HET BUREAU

EEDAFLEGGING VAN HET NIEUWE LID

INTERPELLATIES

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

OPENING VAN DE ZITTING 1995-1996

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

Inhoud

Nr. 1

Dinsdag 17 oktober 1995
Openingsvergadering

	Blz.
Berichten van verhindering	1
Boodschappen	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Begrotingsstukken	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerp van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	3
Verslag van het Rekenhof	
Indiening	3
Opmerkingen van het Rekenhof	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	3
Jaarverslag	
Indiening	4
Moties van gemeenteraden	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	4
Opening van de zitting 1995-1996	5
Onderzoek van de geloofsbrieven	5
Spreker : de heer Johan Sauwens, verslaggever	
Eedaflegging van het nieuwe lid	5
Benoeming van het Bureau	5
Sprekers : de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Paul Van Grembergen, Jos Geysels, Filip Dewinter en Johan De Roo en mevrouw Nelly Maes	

Benoeming van de voorzitter	9
Toespraak van de voorzitter	10
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling	13
Sprekers : de heren Jacques Timmermans en André Denys	
Interpellatie (Regl. art. 82)	
Interpellatie van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van de federale minister van Buitenlandse Zaken om de informatiebrochure Vlaanderen te verspreiden via de Belgische ambassades	13
Sprekers : de heren Paul Van Grembergen, Luk Van Nieuwenhuysen, Herman Candries en minister-president Luc Van den Brande	
Met redenen omklede motie	18
Regeling van de werkzaamheden	18

VOORZITTER : de heer Wilfried Aers, oudste lid in jaren

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.16 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Patrick Lachaert : ambtsverplichtingen ;

Anny De Maght-Aelbrecht : familieverplichtingen.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Bij brief van 10 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Senaat mee dat de Senaat zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 10 oktober 1995 deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996
– 14 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
 - Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996
– 15 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.
-
-

BEGROTINGSTUKKEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Toelichtingen bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996
– 13 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.
- Administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996
– 16 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

Voorzitter

- Tweede aanpassing van de administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 – Wijzigingen
– 20 (BZ 1995) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, ondertekend te Brussel op 8 maart 1994
– 109 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer J. Malcorps houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
– 100 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer J. Malcorps houdende wijziging van het decreet van 28 december 1987 betreffende de onbevaarbare waterlopen
– 101 (BZ 1995) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer J. Malcorps houdende wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de be-

scherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging
– 102 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Voorstel van decreet van de heer J. Malcorps houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen
– 103 (BZ 1995) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer H. Suykerbuyk en mevrouw C. Verwimp-Sillis c.s., houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen
– 104 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Voorstel van decreet van de heer H. Lauwers houdende opheffing van artikel 21 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk
– 105 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers
– 106 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heren L. Van Nieuwenhuysen en J. Van Hauthem houdende oprichting van het Fonds ter verdediging van het Vlaams karakter van de Rand
– 108 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.
- Voorstel van decreet van de heer C. Decaluwé houdende reglementering van de kamerverhuring
– 110 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer L. Sannen houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving
– 111 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van decreet van de heren L. Quintelier en J. Timmermans houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van [...] betreffende de de-

Voorzitter

finitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden die aangeduid werden door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de aanwijzing van de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, maar niet door het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 betreffende de aanduiding van beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden

– 117 (BZ 1995) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Voorstel van decreet van de heer A. Denys, c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring
– 118 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren C. Vandenbroeke en P. Van Grembergen betreffende de organisatie en het beheer van het archiefwezen
– 107 (BZ 1995) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

VERSLAG VAN HET REKENHOF

Indiening

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995, tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 en houdende

bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995.

– 21 (BZ 1995) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende opmerkingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Opmerking van het Rekenhof N 14 – 1.171.702 van 7 augustus 1995 betreffende de besluiten van de Vlaamse regering van 3 maart en 1 september 1995 tot aanpassing van de besluiten van de Vlaamse regering, ontvangen op 1 juni 1995.
- Opmerking van het Rekenhof N 14 – 1.209.994 B1 van 10 oktober 1995 betreffende het besluit van de Vlaamse regering dd. 6 september 1995 houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 69.90, basisallocatie 01.01.

Deze opmerkingen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren F. Wymeersch en M. Verrijken tot besluit van de op 4 oktober 1995 door de heer E. De Groot in commissie gehouden interpellatie tot de heer E. Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de crisis in de tuinbouwsector
– 112 (BZ 1995) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer E. De Groot c.s. tot besluit van de op 4 oktober 1995 door de heer E. De Groot in commissie gehouden interpellatie tot de heer E. Van Rompuy, Vlaams minister van Econo-

Voorzitter

mie, KMO, Landbouw en Media, over de crisis in de tuinbouwsector
– 113 (BZ 1995) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer L. Van Nieuwenhuysen c.s. tot besluit van de op 4 oktober 1995 door de heer L. Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, inzake de Franstalige houding tegenover de Vlaamse school in Komen
– 114 (BZ 1995) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heren F. Dewinter en C. Verougstraete tot besluit van de op 4 oktober 1995 door de heer F. Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de problematiek van de burgerwachten
– 115 (BZ 1995) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van mevrouw R. Van den Heuvel en de heer J. Malcorps tot besluit van de op 5 oktober 1995 door de heer J. Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over maatregelen inzake de hoge ozonconcentraties
– 116 (BZ 1995) – Nr. 1.
-
-

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 1994 van het Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting (ALESH)
- Jaarverslag 1994 van de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO)
- Jaarverslag 1994 van het Minafonds
- Jaarverslag 1994 van het Rentenfonds

Deze verslagen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MOTIES VAN GEMEENTERADEN

Indiening

De voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie van 31 augustus 1995 van de gemeenteraad van Bierbeek betreffende het memorandum van De Lijn.
- Motie van 5 oktober 1995 van de gemeenteraad van Wuustwezel betreffende de milieuwetgeving en de landbouw.

Deze moties liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging, en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 891 ;
- Rolnummer 892.

Deze kennisgevingen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Arrest 64/95 van 13 september 1995 (rolnummer 757 en 758)
- Arrest 65/95 van 28 september 1995 (rolnummer 785).

Deze arresten liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Decreetgevend Secretariaat.

OPENING VAN DE ZITTING 1995-1996

De voorzitter : De Vlaamse Raad komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 32, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik verklaar de zitting 1995-1996 geopend.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN VAN EEN NIEUW LID EN VAN OPVOLGERS WIER TOELATING WERD UITGESTELD

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 21 augustus 1995 heeft de heer Marcel Gesquiere zijn ontslag als lid van de Vlaamse Raad aangeboden met ingang van 1 oktober 1995.

Bij brief van 6 oktober 1995 heeft de heer Johan Vande Lanotte, eerste opvolger, laten weten te verzaken aan het mandaat van lid van de Vlaamse Raad.

Aan de orde is het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Jacky Maes die als opvolger zitting neemt in de Vlaamse Raad.

Aan de orde is ook het onderzoek van de geloofsbrieven van opvolgers van wie de toelating werd uitgesteld.

De dossiers worden verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Dames en heren, wij gaan thans over tot de loting van deze commissie. De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek de heer De Ridder, secretaris, de loting te verichten en de uitgelote namen mede te delen.

De secretaris : Logist Marcel, Sauwens Johan, Aers Wilfried, Delcroix Leo, Timmermans Jacques, Gabriels Jaak, Cannaerts Leo.

De voorzitter : Ik verzoek de leden van de commissie nu dadelijk bijeen te komen in zaal 3.

Om de commissie in de gelegenheid te stellen zich onmiddellijk aan het onderzoek van de geloofsbrieven te wijden, is de vergadering zolang geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.20 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 10.34 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, wij hervatten de vergadering.

Aan de orde is het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Jacky Maes en van de opvolgers van wie de toelating werd uitgesteld.

De heer Sauwens, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

De heer Johan Sauwens, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, na onderzoek stelt de commissie met eenparigheid van stemmen voor om de heer Jacky Maes tot geldig verkozen lid van de Vlaamse Raad te verklaren, in opvolging van de heer Marcel Ghesquiere die per 1 oktober 1995 zijn ontslag heeft ingediend als lid van de Vlaamse Raad.

De commissie heeft beslist om de hiernagenoemde personen tot opvolgers te verklaren : Baron Herman, Beerens Raoul, Goetschalckx Ingrid, Lanckriet Erny, Van der Meiren Jean-Pierre, Veulemans Hilde

De opvolgers die tot nu toe niet aan de voorwaarden voldoen, werden uitgesteld.

De voorzitter : Mag ik aannemen dat de Raad het eenparig eens is met de besluiten van de commissie ? (*Instemming*)

De besluiten zijn aangenomen.

Ik verklaar benoemd tot lid van de Vlaamse Raad de heer Jacky Maes.

Bovendien verklaar ik benoemd tot opvolgers de als dusdanig verkozenen van wie de toelating wordt voorgesteld.

EEDAFLEGGING VAN HET NIEUWE LID

De voorzitter : Ik nodig de heer Jacky Maes uit de volgende eed af te leggen : Ik zweer de Grondwet na te leven.

De heer Jacky Maes : Ik zweer de Grondwet na te leven.

De voorzitter : Ik feliciteer de heer Jacky Maes en heet hem namens allen welkom in onze vergadering.

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het Bureau van de Vlaamse Raad.

Voorzitter

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van de Raad, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend Bureau was als volgt samengesteld :

voorzitter : de heer Norbert De Batselier ;

eerste ondervoorzitter : de heer Marc Olivier ;

tweede ondervoorzitter : de heer Francis Vermeiren ;

derde ondervoorzitter : de heer Herman Suykerbuyk ;

vierde ondervoorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen ;

secretarissen : de heer Georges Cardoen ; de heer Edward Beysen ; mevrouw Kathy Lindekens.

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van het Bureau ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de VLD-fractie wil collega Francis Vermeiren als kandidaat voor het voorzitterschap van de Vlaamse Raad voordragen. De overweging die hieraan ten grondslag ligt, is niet wat het Vlaams Blok heeft gezegd. Het gaat er ons niet om de uittredende voorzitter, de heer De Batselier, te wraken. Het is onze bedoeling een signaal te geven : een signaal dat niet is gericht tegen een bepaald persoon maar wel tegen de arrogantie en de pretentie van de huidige Vlaamse regering. De regeringsmeerderheid is zeer klein en bijna onwerkbaar en toch blijft zij de Raad negeren. Vorige week werd dit nog maar eens bewezen. Vorig jaar kenden we hier een aantal decreten unaniem goed inzake het vormingswerk. De Vlaamse regering heeft die decreten naar de prullenbak van het programmadecreet verwezen.

Collega's, het verkiezen van een parlamentsvoorzitter is geen keuze tussen oppositie en meerderheid. Het is een keuze tussen het toekennen van meer macht aan de regering of aan de raad. Dat spanningsveld tussen regering en parlement is net van wezenlijk belang. Van één zaak ben ik echter overtuigd : de Vlaamse Raad kan zijn macht alleen herwinnen onder leiding van een voorzitter die zich distantieert van de regering. Een voorzitter moet op de eerste plaats ten dienste staan van de raad. Samen met mijn fractie garandeer ik dat dit met de heer Francis Vermeiren als parlamentsvoorzitter de absolute prioriteit zal genieten.

De voorzitter : Zijn er nog andere voorstellen ?

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, wij dragen de de heer De Batselier voor als kandidaat voor het voorzitterschap van de Vlaamse Raad. Wij steunen zijn ideeën over de toekomstige werking van de Raad volkomen. Als men er een spelletje oppositie tegen meerderheid van maakt, moet men bepaalde zaken in een nieuw licht zien. Van de VLD verwacht ik niets anders.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de verkiezing van de voorzitter is een zaak van de Vlaamse Raad.

Ik heb vanmorgen op de radio een verontwaardigde reactie gehoord van de SP-fractievoorzitter met betrekking tot het voorstel van de VLD om iemand uit hun kringen als voorzitter van deze raad voor te dragen. (*Onderbreking door de SP*)

Inderdaad collega's, het voorstel van de VLD krijgt de steun van andere oppositiepartijen. De reactie van de heer Bossuyt leert mij een aantal zaken.

Ten eerste, de regeringspartijen luiden de alarmbel. Wat is de oorzaak van hun onbehagen ? Wat is de oorzaak van de reactie en het woordgebruik dat zij, mijns inziens, stilaan moeten afleren ? Wij stellen voortdurend vast dat een voorstel van een andere politieke fractie door de meerderheid minachtend wordt afgedaan als een spelletje.

Collega's van de SP, met een dergelijke handelwijze kunt u de politieke keuze die deze raad heeft gemaakt, niet ongedaan maken!

De demonische vader van deze regering met een meerderheid van 1 zetel, houdt geen rekening met de wensen van het volk.

Sommigen beweren dat die vader Dehaene is, anderen noemen hem Tobback. Ik ben van mening dat deze beslissing werd genomen door de heren Van Hecke, Tobback en Dehaene. In hun beslissing hebben zij zich laten leiden door de redenering dat het Vlaams Blok moet worden uitgeschakeld. Dit betekent dat de 17 zetels van de Vlaams Blok-fractie van de 124 zetels worden afgetrokken. Op die manier -zo redeneren zij - beschikken ze over een schitterende meerderheid in de Vlaamse Raad. Zij willen geen rekening houden met de anderen. Zij menen te kunnen rekenen op de steun van 63 leden en durven te beweren dat zij in Vlaanderen de meerderheid uitmaken! Dit is, mijns inziens, een rare vorm van wiskunde!

Collega's van de SP, u bent altijd de verdedigers geweest van het algemeen stemrecht. U hebt hierop slechts één uitzondering gemaakt en die is niet zonder historisch belang : het stemrecht voor vrouwen steunden de socialisten

Van Grembergen

niet. Zij vreesden immers dat hierdoor hun machtspositie in gevaar kwam. (*Applaus bij de oppositie*)

Collega's van de SP, u weet maar al te goed dat ik de politieke ideeën van het Vlaams Blok niet aanhang. Ik herhaal met klem dat de strategie die de meerderheid bij het begin van het parlementaire werkjaar heeft uitgezet, volkomen fout is. Fout ten opzichte van het principe van een parlementaire werking en ook fout ten opzichte van een correcte werking van de regering. Vandaag worden wij reeds met de gevolgen van uw noodlottige beslissing geconfronteerd. Ik verzoek u dringend van deze foute strategie af te stappen. Er zijn andere mogelijkheden. Geef deze Raad de kans een waardig gezag te ontwikkelen. Ik herhaal overigens dat de beslissing van de heren Van Hecke, Tobback en Dehaene demonisch en diabolisch is. U schermt zo graag met de regeringsmeerderheid. Welnu, u beschikt inderdaad over een krappe meerderheid van één zetel. Dat is genoeg. Maar het vertegenwoordigt niet de meerderheid van de burgers en kiezers. Voorts wil ik opmerken dat de essentie van een parlement onder meer erin bestaat, dat het autonoom en soeverein zijn Bureau aanstelt, zonder enige betutteling of bevoogding. Indien deze vergadering vanuit haar onafhankelijkheid en soevereiniteit de heer De Batselier had voorgedragen, dan zou er voor mij niet eens een probleem zijn. Het gaat immers niet om de persoon. Ik bewonder de heer De Batselier trouwens om zijn intelligentie, zijn werkkracht, zijn beginselvastheid en het gevecht dat hij voor zijn ideeën levert. Maar het gaat in essentie om het feit dat wij bij het begin van onze parlementaire traditie de perfide handelswijze van het Belgische niveau hebben overgenomen, waar de benoeming van de voorzitters van Kamer en Senaat aan de regeringsvorming is gekoppeld. We hebben dit steeds verweten aan het Belgische niveau en nu doen we net hetzelfde. Ik schrijf het toe aan de geestelijke vaders van deze constructie. Trouwens, de media hebben die valse start ook als dusdanig geïnterpreteerd. Ik sta niet alleen met mijn visie. Ze vindt in brede kringen in Vlaanderen heel wat aanhang. Mijn volgende opmerking richt ik vooral tot de christen-democraten en de socialistische fractie. U hebt het alsmaar over een constructieve oppositie. Ik wil hieraan meewerken, als het dat inhoudelijk ook echt betekent. Maar daar het gaat u niet om : u hebt het enkel over constructie, niet over constructieve oppositie. U wilt uw constructie kost wat kost in leven houden. Het gaat in dit debat niet om de inhoudelijke benadering en de voorstellen daaromtrent. Het gaat om uw macht en de wijze waarop u die hebt verdeeld en ze nu uitoefent. U verlangt dus dat we op alle mogelijke manieren uw constructie steunen, en dan zouden we een constructieve oppositie voeren. Wees toch ernstig. Veronderstel dat morgen het Mestactieplan, in de vorm zoals het aanvankelijk door de heer De Batselier werd voorgelegd, hier ter sprake komt

en dat we dat steunen. Als we het geluk of ongeluk hebben – ik laat de woordkeuze aan u over – dat het Vlaams Blok mee het Mestactieplan van de heer De Batselier steunt, moeten wij het dan laten vallen alleen omdat het Vlaams Blok het ook goedkeurt ? En wat voor een dwaze redenering heb ik deze ochtend van de SP-fractievoorzitter gehoord. Als u het hebt over constructieve oppositie denkt u aan uw constructie, wij denken aan de inhoud. Dat is het verschil. (*Applaus bij VLD, VU en VB*)

Als u verlangt dat we bij elk spanningsveld in dit parlement – een spanningsveld dat u zelf mathematisch hebt gecreëerd en waarvan u de gevolgen moet dragen – gaan nadenken over de strategie van de anderen, verlangt u dan dat we deel gaan uitmaken van de meerderheid, een soort minderheidsgegeven worden bij de regeringspartijen ? Welke rol moeten wij dan spelen ? Die van een minderheid binnen de meerderheid ? Wat voor een raad wilt u ? Is dit dan de start van de Vlaamse Raad ? Is dat dan zelfstandig denken en zelfstandig handelen ? Omdat u met zo een krappe meerderheid de stap hebt gezet, moeten wij telkens voor alles in uw constructie meespelen. Dat zou ik maar niet verwachten. Geef toe dat u politiek gezien fout bent geweest en verander uw strategie.

Als de heer Vermeiren tot voorzitter wordt verkozen, zijn daarvoor twee redenen. Ten eerste, u bent niet voltallig. Ten tweede, enkele leden van de meerderheid steunen de heer De Batselier niet. In beide gevallen gaat het om uw verantwoordelijkheden. U moet ons dus geen verwijten maken als iemand anders tot voorzitter wordt verkozen. U moet de oorzaak daarvoor bij uzelf zoeken.

Cynisme ligt niet in mijn aard : een cynisch mens heeft zijn hoop verloren en dat is bij mij niet het geval, nog niet althans. Maar nu word ik toch even cynisch : als de heer Vermeiren tot voorzitter wordt gekozen, wens ik dat de heer De Batselier minister Kelchtermans op zijn eigen voormalig departement zal opvolgen, wanneer deze laatste wordt vervangen. Hij kan dan nagaan wat er ondertussen al dan niet is misgelopen en op die manier kan men de evenwichten binnen de meerderheid opnieuw herstellen. (*Applaus bij de oppositie*)

Ik vond de heer De Batselier immers een uitstekend minister en tot nu heeft hij tevens zijn kwaliteiten als voorzitter bewezen. Daar gaat het nu echter niet om ; de kwestie hier is of de raad soeverein, zonder invloed van de regering, zijn voorzitter kan aanduiden. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, ik wil niet, zoals de heer Van Grembergen, een mogelijke carrière voor de heer De Batselier als minister van Leefmilieu uitstippen.

Geysels

len. Misschien zouden we dan een beter Mestactieplan hebben dan nu wordt voorgesteld. (*Onderbreking*)

Over de verkiezing van de nieuwe Vlaamse Raad werden zoveel lyrische uitspraken, zoveel veelbelovende profetieën gedaan. Maar een nieuwe raad vraagt ook een nieuwe politieke cultuur in Vlaanderen en dan vooral inzake de werking van die raad. Dat heb ik dikwijls gehoord in het voorjaar en ook nog bij de opening van deze nieuwe zittingsperiode. Een van de belangrijkste elementen in de herwaardering van een parlement, is dat dit parlement volwassen genoeg wordt geacht om zijn eigen voorzitter te kiezen vanuit een breed draagvlak dat niet te herleiden is tot de huidige meerderheid. Dit veronderstelt – en dat is onontbeerlijk – het ontkoppelen van de verkiezing van de voorzitter van de Vlaamse Raad en de onderhandelingen – soms marchandages – inzake de ministerportefeuilles binnen de uitvoerende macht. Dit fundamentele principe vormt een belangrijke factor bij een fundamentele vernieuwing. Dat hebben we in juni gezegd bij de installatie van de nieuwbakken Vlaamse Raad. We herhalen dit vandaag omdat we vrezen dat alles wat met nieuwe politieke cultuur te maken heeft, na deze verkiezingen terug naar de coulissen wordt verwezen.

In die zin is en blijft de verkiezing van de voorzitter een belangrijke test voor deze nieuwe Vlaamse Raad. Het is vanuit dat principe, geconfronteerd met een krappe, maar daarom niet minder pretentieuze meerderheid, dat wij gisteren in de fractie geoordeeld hebben een kandidaat van de grootste democratische oppositiepartij te moeten steunen.

Dit op grond van twee voorwaarden die wij ook aan de heer Denys hebben medegedeeld. Ten eerste moet de fractie die de heer Vermeiren naar voren schuift als kandidaat-voorzitter, zich duidelijk en openlijk distantiëren van het Vlaams Blok. Zij spelen op de man, op de figuur en de doelstellingen van de voorzitter. Daar doen wij niet aan mee, uit principe en ook omdat wij, zoals de heer Van Grembergen, een aantal doelstellingen die door de heer De Batselier werden geformuleerd, ondersteunen.

Een tweede belangrijke voorwaarde was dat de democratische oppositie voltallig aanwezig zou zijn. Dat is een afspraak binnen die democratische oppositie. Men kan de meerderheid niet verwijten dat ze niet in aantal is, als men zelf onvoltallig is en dus de meerderheid niet kan doen kantelen. Ik zeg nu aan de heer Denys dat die tweede voorwaarde niet vervuld is. Niet wegens overmacht, niet wegens plotselinge gebeurtenissen, maar wegens familieverplichtingen. En er zijn meerdere afwezigen. Dat de tweede voorwaarde niet vervuld is, betekent concreet dat wij ons in dit debat zullen onthouden, zoals in juni,

toen onze voorwaarden ook niet vervuld werden. (*Gelach bij het VB*)

Ik ben blij met het gelach van het Vlaams Blok. Wij doen dit niet, en hierbij richt ik mij specifiek naar de SP-banken, omwille van het vulgaire taalgebruik in uw communiqué van gisterenavond, waarin sprake was van het doorbreken van het cordon sanitaire. Wat dat betreft bent u te kwader trouw. Dit heeft hier niks mee te maken. Noch onze fractie noch onze partij, noch onze gemeenteraadsleden noch onze schepenen moeten van de SP lessen krijgen op dit vlak, en ikzelf zeker niet. Waar bleef de SP met haar anti-extreme reflexen toen het ging om stemrecht voor migranten? Welk standpunt hangt de SP aan, als het gaat om een urgentieprogramma omtrent armoede, zowel in het federale parlement als in de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering? Waar staat de SP als het gaat om de schorsing van langdurig werklozen? De SP staat nergens. Om dan nog de democratische oppositie aan te wrijven dat ze goedkope en gevaarlijke spelletjes speelt, dat is de wereld op zijn kop zetten. De heer Van Grembergen heeft terecht gezegd dat wij de krappe meerderheid niet moeten depanneren. Daarvoor dient de oppositie niet. We moeten uw problemen binnen de coalitie niet oplossen. Er rijst immers een probleem wanneer er binnen de meerderheid dissidentie zou zijn omtrent de keuze van de voorzitter. Dan roept men met uitgestoken hand de hulp van de oppositie in. Dan wel, maar wanneer in het kader van de begrotingsdiscussie en de regeringsverklaring door de oppositie voorstellen worden aangebracht, dan zijn deze niet bespreekbaar. Wanneer suggesties worden gedaan, zijn ze niet betaalbaar. Dan niet, want dan is de krappe meerderheid voldoende en blijft de pretentie overeind.

Ten slotte, wat er vandaag gebeurt, kan alleen een signaal zijn om in het kader van de discussie over de vernieuwde werking van de Vlaamse Raad dit specifieke probleem op te lossen, vóór oktober 1996, wanneer de bevestiging van het uittreidend Bureau moet worden herhaald. Die mogelijkheid hebben we nu. Dit signaal is vandaag hopelijk tot de meerderheidspartijen – ik richt me specifiek tot hen – doorgedrongen. Dit betekent dat we de kracht moeten hebben om daar op een andere manier mee om te gaan. We hebben daar trouwens de constitutieve autonomie voor. Ik daag de meerderheid uit dit denkkader te volgen, zodat we volgend jaar al een hele weg hebben afgelegd in de autonome verkiezing van de voorzitter van de Vlaamse Raad. (*Rumoer bij het VB*)

Daar ging het er bij ons om in juni en daar gaat het nu nog altijd om. We spelen dus geen spelletjes. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, we hebben lang geleden al aangekondigd dat het Vlaams Blok vandaag de kandidaat van de oppositiepartij in de persoon van de heer Vermeiren, zou steunen. We zullen dit doen, ondanks het feit dat we ter elfder ure te horen krijgen dat Agalev afhaakt en zich wellicht zal onthouden. Ik kom daar nog op terug.

We zullen de VLD-kandidaat voor het voorzitterschap steunen om drie concrete redenen. Ten eerste, omdat we het Angelsaksische model genegen zijn, waarbij de voorzitter van het parlement vanuit de oppositie wordt aangeduid. We vinden dit een goed en voornamelijk een democratisch systeem. We hebben ook in het verleden duidelijk gemaakt dat we ons achter dit principe kunnen scharen. Ten tweede, we zijn net zoals de heren Denys en Van Grembergen van mening dat we deze arrogante en daarom niet minder krappe meerderheid een lesje moeten leren door ze te laten zien dat het op deze manier echt niet kan. De derde reden wijkt af van wat de andere partijen aanvoeren. Het is niet zo dat wij op de man willen spelen, integendeel. Ik heb niets tegen de persoon van de heer De Batselier, net zomin als ik iets zou hebben tegen om het even wie hier zit. Het gaat erom dat die persoon een bepaalde politiek belichaamt, en in het parlement dus ook een bepaalde strategie, die niet de onze is en waar wij ons als fractie, maar ook als democratische raadsleden niet kunnen bij neerleggen. Ik zal mijn betoog hieromtrent niet overdoen. Ik heb dat gedaan bij de openingszitting en naar aanleiding van de Septemberverklaring, en wat ons betreft is op dat vlak zeker niets gewijzigd.

Het spijt ons echter wel te moeten vaststellen dat Agalev zich nu, in extremis bijna, terugtrekt en het oppositiefrent doorbreekt. Nadat één scheldcommuniqué van de SP de wereld werd ingestuurd, gaat Agalev plat, wellicht met in het vooruitzicht de mogelijkheid van een ultieme regeringsdeelname. Dat is de essentie van het verraad. Dat is de essentie van de hypocrisie van de heer Geysels en zijn steeds kleiner wordende club. Als er in de politiek iets wordt afgestraft, mijnheer Geysels, dan zijn het wel hypocrisie en een gebrek aan rechtlijnigheid, en die kenmerken hebt u hier vandaag wel tentoongespreid.

Vandaag is dankzij de bocht van 180 graden van Agalev, het cordon sanitaire inderdaad doorbroken. Terecht doorbroken, omdat wij op deze manier als oppositie hebben aangetoond dat de perverse logica van de socialistische partij niet klopt en niet kan kloppen. Het hele cordon sanitaire is immers opgezet om deze partij aan de macht te houden. Er is geen andere reden ! (*Applaus bij het VB*)

De SP heeft het cordon sanitaire uitgevonden omdat de partij aan het slinken is, de verkiezingsnederlagen aan-

eenrijgt, en slechts aan de macht kan blijven door andere partijen moreel te verplichten om zich te distantiëren van het Vlaams Blok. Ik ben zeer blij dat de Volksunie en de VLD, en tot voor enkele momenten ook nog Agalev, deze perverse socialistische logica hebben ingezien, en begrijpen dat het op deze manier niet verder kan, dat op deze manier de hele democratie buitenspel wordt gezet. Ik sluit me dan ook aan bij de woorden die de heer Van Grembergen daaromtrent terecht heeft uitgesproken.

Wij, de anderen, zoals we door collega Van Grembergen genoemd worden, zullen met enthousiasme de kandidaat van de VLD steunen, en in de toekomst – niet zoals Agalev hier vandaag heeft gedaan – die rechte weg blijven volgen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de Vlaamse Raad bestaat en is democratisch verkozen door het hele Vlaamse volk. De voorzitter van de Raad moet uiteraard de voorzitter zijn van de hele Raad. In een democratie, waarvan deze Vlaamse Raad in Vlaanderen de hoogste belichaming is, moet niemand lessen geven over hoe men moet stemmen. Iedereen moet daar zelf zijn verantwoordelijkheid voor opnemen.

Iedereen heeft ook het recht zich kandidaat te stellen en de oppositie heeft een kandidaat ten tonele gevoerd. Wij hebben op 13 juni 1995 het vertrouwen gegeven aan de heer Norbert De Batselier. Wij zijn rechtlijnig en consequent en zullen hem ook vandaag steunen. Onze fractie is alvast voltallig. Hoe homogeen de oppositie is, zal blijken bij de stemming.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

BENOEMING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Ik stel vast dat voor het ambt van voorzitter meer dan één kandidaat werd voorgedragen, derhalve moet voor de toewijzing van dit mandaat een afzonderlijke geheime stemming worden gehouden.

De stembiljetten zullen nu worden rondgedeeld.

Zijn dus kandidaat voor de benoeming tot voorzitter van de Raad : de heer Norbert De Batselier en de heer Francis Vermeiren.

Ieder lid gelieve de naam van de kandidaat waarop hij zijn stem wenst uit te brengen, in het daartoe voorbehouden vak van het stembiljet in te vullen en, bij het afroepen

Voorzitter

van zijn naam, zijn stembiljet vooraan te komen deponeren.

Mag ik de vier jongste leden van de vergadering – met uitzondering van de twee voorlopige secretarissen die met mij fungeren en die de naamafroeping moeten houden – verzoeken als stemopnemers op te treden ?

Het zijn de heer Joachim Coens, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Dominiek Lootens-Stael, mevrouw Veerle Heeren. Zij worden verzocht aan de voor de stemopneming aangebrachte tafels plaats te nemen.

Wij gaan thans over tot de geheime stemming.

De naamafroeping begint met de naam van Louis Bril.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemming.

– *De zitting wordt geschorst om 11.20 uur.*

– *De zitting wordt hervat om 11.31 uur.*

Uitslag van de stemming van de benoeming van de Voorzitter van de Vlaamse Raad :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Blanco- en ongeldige stembiljetten : 8 ;

Geldige stembiljetten : 114 ;

Volstreckte meerderheid : 58.

De heer Norbert De Batselier behaalde 63 stemmen.

De heer Francis Vermeiren behaalde 51 stemmen.

Aangezien de heer De Batselier 63 stemmen behaalde, dit is het hoogste aantal stemmen en de volstreckte meerderheid, verklaar ik hem verkozen tot voorzitter van de Raad. (*Applaus*)

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van de eerste ondervoorzitter. Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van de eerste ondervoorzitter ?

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, indien de Raad ermee instemt, stel ik voor dat we het Scheidend Bureau in dezelfde samenstelling herbevestigen.

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord ?

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik had gehoopt dat een manifeste onrechtvaardigheid bij deze ongedaan zou worden gemaakt. In het hele Bureau zetelt slechts één vrouw. Bedankt ! (*Applaus*)

De voorzitter : Daar het aantal kandidaatstellingen voor elk ambt in het Bureau gelijk is aan het aantal toe te wijzen ambten verklaar ik benoemd :

tot voorzitter : de heer Norbert De Batselier ;

tot eerste ondervoorzitter : de heer Marc Olivier ;

tot tweede ondervoorzitter : de heer Francis Vermeiren ;

tot derde ondervoorzitter : de heer Herman Suykerbuyk ;

tot vierde ondervoorzitter : de heer Luc Van Nieuwenhuysen ;

tot secretarissen : de heer Georges Cardoen ; de heer Ward Beysen ; mevrouw Kathy Lindekens. (*Applaus*)

Het Bureau van de Vlaamse Raad is aldus samengesteld en ik verzoek de voorzitter en de twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen.

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Geachte collega's, ik dank u voor het vertrouwen, ook al had ik graag meer gewenst dan enkel de voorzitter te zijn van de meerderheid. Dit omdat ik meen in die luttele maanden op een aantal vlakken mijn openheid reeds te hebben aangetoond. Denk hierbij aan de werkingsnota, het programmadecreet, artikel 14. Ik dacht namelijk dat deze keuze nu al, na die paar maanden, een keuze zou worden die de voorzitter en zijn ideeën aanging, en niet de al dan niet krappe meerderheid van de regering. Maar wat nu, als dit al een inhoudelijke keuze is geweest ? Dat zal de toekomst spoedig uitwijzen.

Collega's, vandaag 17 oktober openen wij officieel de werkzaamheden van het Vlaamse parlementaire jaar 1995-1996. Maar deze 17de oktober is door de Verenigde Naties ook uitgeroepen tot de werelddag van Verzet tegen de Armoede. Ik hoop dat dit meer kan betekenen dan een toevallige samenloop van omstandigheden. Ook in Vlaanderen leven immers mensen in onwaardige omstandigheden. Een samenleving die maatschappelijke uitsluiting verdraagt, ondergaat ook dat de democratie onder zware druk komt te staan. Daarom, collega's, is onze verantwoordelijkheid bijzonder groot. De groeiende kloof tussen Vlamingen die hebben en Vlamingen die niet hebben, zorgt voor frustraties die aan beide zijden vaak

Voorzitter

uitmond in egoïstische en onverdraagzame reflexen. Het voorbeeld van de vernieuwingsproblematiek in onze steden bewijst dit iedere dag ten overvloede. Het zwaarste probleem waar onze Vlaamse centrumsteden mee kampen, is de steeds voortschrijdende sociale segregatie. In het stadscentrum stijgt het aantal armen, terwijl de meer vermogenden zich in de stadsrand terugtrekken. Vooral ouderen, werklozen, migranten en zij die een bestaansminimum ontvangen blijven achter in de kernstad. Van alle Vlamingen aan wie een bestaansminimum werd toegerekend, woont 63 procent in de steden, en in totaal tellen de Vlaamse steden 4 maal meer langdurige en jonge werklozen dan de rest van Vlaanderen. Het loont niet werklozen uit te sluiten van de sociale zekerheid. Zij komen dan immers terecht bij de bestaansminimumtrekkers en zuigen zo de OCMW- en gemeentelijke beleidsmogelijkheden leeg. Dit verschuiven maar niet oplossen van maatschappelijke problemen brengt de leefbaarheid van deze gemeenten en van onze samenleving in gevaar. Theoretische beschouwingen alleen zullen hier niet baten. De federale en Vlaamse regering mogen hier geen aan elkaar tegengestelde maatregelen treffen. Ook in de huisvesting betalen de steden de hoogste sociale tol. 77 procent van de woningen met een zeer beperkt comfort bevindt zich in de stedelijke agglomeraties. In de steden zijn de sociale uitgaven tweemaal zo hoog als in de overige gemeenten. Door hun centrumfunctie raken de steden gekneld in een neerwaartse spiraal van verpaupering en toenemende fiscale druk, waardoor nog meer beter gesitueerden kiezen voor de stadsrand. De solidariteit tussen de verschillende groepen wordt daardoor zwaar op de proef gesteld. Maar ook het gevoel van onveiligheid zorgt voor diepe frustraties, die de globale kwaliteit en het welzijn van de leefomgeving aantasten. Dit is geen doemscenario, collega's, dit is de bittere realiteit, waaronder de tijdbom van de anti-politiek tikt.

Ik hoop dat wij tijdens de komende zittingsperiode werk zullen maken van het herstel van de stedelijke leef- en omgevingskwaliteit. Laten wij daartoe met zijn allen op een geïntegreerde wijze en over alle beleidsdomeinen heen de doelstellingen vastleggen. De problemen zijn namelijk te groot om hierover onenigheid te laten bestaan en om onze energie te verspillen aan defaitisme of particularisme, of in een geest van persoonlijk scoren.

Er lopen echter nog meer scheidingslijnen door de Vlaamse samenleving. Zo is en blijft er bijvoorbeeld een tergende breuk tussen de Vlamingen die werk hebben en de Vlamingen die geen werk hebben. Dit is een schande.

Vlaanderen telt 225.497 uitkeringsgerechtigde werklozen. Dit betekent dat 8,4 procent van de beroepsbevolking volledig werkloos is. Naast het gebrek aan een menswaardig

inkomen dreigt er, vooral voor de steeds aangroeiende groep van langdurig werklozen, eveneens een sociaal isolement. Deze mensen worden dus opnieuw uitgesloten. In Vlaanderen hebben 30.089 mannen en 62.332 vrouwen al meer dan twee jaar geen enkel uitzicht op werk.

De economie creëert te weinig banen om de nieuwkomers op de arbeidsmarkt op te vangen. De vraag naar laaggeschoolde arbeid neemt verder af. Er kan zelfs worden gesteld dat de moderne economie een nieuw soort analfabetisme creëert. Er is dan ook nood aan een belangrijke inhaaloperatie inzake permanente opleiding en vorming. Scholing en opleiding blijven namelijk de belangrijkste middelen om uit de armoede te geraken. Permanente vorming is dan ook niet alleen aangewezen voor kaderleden, maar vooral voor laaggeschoolden.

Er is echter meer aan de hand. Terecht wordt beweerd dat arbeid te duur is en dat dit niet ongestraft kan blijven duren omdat onze internationale economische positie erdoor wordt bedreigd. Ik hoop evenwel dat de betrokken partijen bij de beoordeling van opties die een rechtstreekse invloed op de arbeidskosten impliceren, het tewerkstellingseffect eveneens als centraal criterium zullen hantieren. Niemand heeft namelijk baat bij ongetoetste ideeën. Een vermindering van de arbeidskosten moet tot meetbare bijkomende arbeidsplaatsen leiden, zo niet worden het louter onbetaalbare particuliere rentabiliteitsverbeterende maatregelen.

Lastenverlagingen moeten in het bijzonder worden gebruikt om te voldoen aan de nieuwe sociaal-maatschappelijke behoeften in Vlaanderen. Die behoeften zijn er vooral in de sectoren die de kwaliteit van het leven en het welzijn van de bevolking ten goede komen. Ik denk onder meer aan de kinderopvang, de zorgsector, het leefmilieu, de huisvesting, de stedelijke vernieuwing, de media en de communicatie, of wat men kan noemen de toekomstgerichte sectoren van een sociaal-ecologische modernisering van onze samenleving.

Om al deze problemen aan te pakken, is er een slagvaardige Vlaamse Raad nodig, een Raad die tot op het bot durft gaan en die richting durft geven aan de keuzes die moeten worden gemaakt. Om onze beslissingen en de draagwijdte van onze keuzes duidelijk over te brengen, is een steviger band met de Vlaamse bevolking echter noodzakelijk. Dit probleem heeft alles te maken met de afstand tussen de Vlamingen die weten dat er een Vlaamse Raad bestaat en de Vlamingen die dit niet weten, of, sterker nog, de Vlamingen die geloven dat de Vlaamse Raad, ik citeer : een verzameling mensen is die werken tegen de Waalse Raad. Ik citeer hier uit de studie van Jaak Billiet en Marc Swyngedouw over de politieke kennis van de Vlamingen en hun houding tegenover de Vlaamse overheid. Collega's, u bent het allicht met me eens dat de cij-

Voorzitter

fers van Billiet en Swyngedouw onthutsend zijn. Dertien percent van de ondervraagden kan de Vlaamse Raad situeren. Meer dan veertig percent weet volstrekt niets te antwoorden op de vraag wat de Vlaamse Raad is. Slechts 12,4 percent van de ondervraagden weet dat een decreet een wet is die door de Vlaamse Raad goedgekeurd is. Ruim vijfenveertig percent van de ondervraagden weet niet eens wat een decreet is. Ik citeer nog een uitspraak van een respondent : een decreet is een verplichting die de belastingen regelt.

Beste collega's, dat is geen democratisch deficit meer, dat is gewoon erg pijnlijk. We moeten het onder ogen durven zien : op 21 mei bracht bijna negentig percent van de stemgerechtigde Vlamingen effectief hun stem uit voor de eerste rechtstreeks verkozen Vlaamse Raad, en maar een goede tien percent van hen wist ongeveer waarover en waarom.

Het moge duidelijk zijn dat die gebrekkige kennis over wie wat doet in dit land, en op welk niveau, voor een zo mogelijk nog grotere afstand zorgt tussen de politiek en de dagelijkse realiteit van zes miljoen Vlamingen. Dat kan niet meer. Dat mag niet meer.

We moeten dringend maatregelen uitwerken om de minimale democratische kennis op peil te brengen.

Het Bureau van deze Raad werkt momenteel aan een strategisch plan externe relaties. Toegankelijkheid van de informatie voor een zo breed mogelijk publiek wordt de rode draad van dat beleid.

Ik geef u graag al een primeur mee : sedert vorige vrijdag staat de agenda van de plenaire vergadering en van de commissievergaderingen op de teletekst van de BRTN. Niet in het wetstratees dat enkele honderden ingewijden beweren te verstaan, maar in verstaanbaar, bondig Nederlands kunnen voortaan zowat 2,5 miljoen Vlamingen die een televisietoestel met teletekst bezitten, vanaf nu elke vrijdagmiddag lezen wat hun Vlaamse volksvertegenwoordigers de volgende week bespreken, wat zij voorstellen, waarover zij interpellieren of waarover zij stemmen.

De vaste teletekstpagina voor de agenda van de plenaire zitting is 191, en 192 voor de agenda van de commissies. Dat is vlak na de krantekoppen in het teletekstmenu. Wij danken de BRTN-mensen voor hun medewerking.

Daarnaast wordt in mijn voorstellen omtrent de nieuwe werking van de Vlaamse Raad aandacht besteed aan het naar buiten treden van ons parlementair werk, bijvoorbeeld via werkbezoeken en hoorzittingen.

Maar dat zal tijd, inzet, middelen en engagement vergen van iedereen en niet alleen van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De cruciale vraag blijft natuurlijk : waarmee treden wij naar buiten ? Of beter nog : waarmee horen wij ons in de eerste plaats bezig te houden ?

U kent mijn antwoord : wij horen ons in de eerste plaats bezig te houden met de hedendaagse problemen van de bevolking in Vlaanderen. Problemen die zeer talrijk zijn op zowat alle bevoegdheidsdomeinen waar Vlaanderen verantwoordelijk voor is. En die problemen zijn bovendien dringend aan een oplossing toe : de werkloosheid moet kost wat kost bestreden worden, de verloedering van het stedelijk weefsel moet stopgezet worden, het leefmilieu moet beter worden, de gezondheidszorg moet kwalitatief beter, enzovoort.

Dat zijn de ware uitdagingen waarvoor deze eerste rechtstreeks verkozen Vlaamse Raad staat. Daarom wens ik nogmaals ieder misverstand uit de wereld te helpen. Ik wens de voorzitter te zijn van een Vlaamse Raad die vooruitgang boekt op al deze belangrijke maatschappelijke domeinen en die de zo noodzakelijke brug naar alle Vlamingen slaat. Dit betekent eveneens dat ik voorzitter wens te zijn van een Vlaamse Raad die, sinds de jongste staats hervorming, het forum bij uitstek blijft om over de toekomst van onze staatsstructuur na te denken.

De Vlaamse Raad – laat hierover geen onduidelijkheid bestaan – zal de spreekbuis blijven inzake de communautaire bekommernissen die in Vlaanderen leven. Die bekommernissen zijn voor de Vlaamse bevolking niet gelijk aan separatisme, wel aan een verder doorgedreven democratisch federalisme !

Het is duidelijk dat het de Vlaamse Raad – in het bijzonder via de opgerichte Commissie Staatshervorming die een primeur is in de geschiedenis van deze raad – toekomt in alle sereneiteit een eigen standpunt te ontwikkelen inzake het toekomstig programma voor de staats hervorming. Wie dat kunstmatig probeert te interpreteren als het doodzwijgen van communautaire onderwerpen, is te kwader trouw.

Communautaire problemen zullen en moeten in de commissie Staatshervorming aan bod komen. De Vlaamse Raad zal in die discussie niet afwezig zijn. Integendeel. Hij zal er beter op voorbereid zijn. De voorzitter van de commissie staat daarvoor mee garant. De federalisering is een dynamisch proces dat men niet zo maar kan stopzetten maar waarover men evenmin zo maar improviseert of provoceert.

Deze Raad moet met gedrevenheid en overtuiging een democratisch, solidair en verregaand federalisme verdedigen!

Voorzitter

Die waarden liggen ons te nauw aan het hart om ons op stang te laten jagen door bepaalde Franstaligen zoals de heer Olivier Maingain.

Vanuit diezelfde democratische en solidaire waarden kan Vlaanderen evenmin lijdzaam toezien op de deloyale praktijken waarvan wij recentelijk getuige zijn geweest in de affaire met de Van Hool-autobussen. Ik heb dit standpunt reeds eerder in een persmededeling toegelicht. Federale loyaliteit kan immers niet van één kant blijven komen.

Evenzeer en nogmaals vanuit dezelfde democratische waarden, zou het echter grondig verkeerd zijn de indruk te wekken dat de Vlaamse Raad alleen maar een doorgeefluik is van eisen of alleen maar, ik citeer opnieuw uit het werk van Swyngedouw en Billiet, een raad die tegen de Waalse Raad werkt. Op dit ogenblik beschikken wij reeds over aanzienlijke bevoegdheden die ons greep geven op het moderne veranderingsproces in onze samenleving.

Het is mijn zorg als voorzitter van deze assemblée dat men aan de Vlaamse Raad geen verkeerd imago geeft. Er heerst al genoeg verwarring. Wie deze interpretatie en mijn standpunt bewust verdraait, raad ik dringend aan het boek te lezen van Martine Goossens over de ontstaansgeschiedenis van dit huis. Een beetje historisch perspectief kan soms erg verhelderend werken en heilzaam zijn, ook voor wie zichzelf een betere Vlaming vindt.

De voorstellen die op dit ogenblik besproken worden inzake de werking van de Vlaamse Raad zijn er allen op gericht dit huis meer armslag en macht te geven. Sommigen zijn zelfs van mening dat mijn voorstellen te verregaand zijn.

Ik wens alleen maar de open en constructieve dialoog met al de democratische fracties verder te voeren, in de hoop dat dit kan uitmonden in een ruime consensus over de wijze waarop wij enerzijds onze werkzaamheden als Vlaamse volksvertegenwoordigers willen laten verlopen en, anderzijds, de maatschappelijke problemen wensen aan te pakken. Dit moet de grote uitdaging zijn!

Ik ben er van overtuigd dat wij het komend parlementair jaar op een zinvolle manier aan deze problemen zullen werken. Zinvol werk maken is meer dan er alleen maar over palaveren. Zinvol werk betekent dat wij concrete resultaten kunnen voorleggen.

Dit werkjaar zal zich eindelijk kunnen afspelen in ons nieuw halfroond dat wij in het voorjaar van 1996 inhuldigen. Ik hoop dat het nieuwe parlementaire huis, de nieuwe werkmethode en hopelijk ook de meer uitgebreide greep op het Vlaams beleid er toe zullen bijdragen, om

van dit parlementair jaar het enthousiaste werkjaar te maken dat ik u allen van harte toewens. (*Applaus bij de meerderheidspartijen, de VLD, de VU en AGALEV*)

De voorzitter : Ik verklaar de Vlaamse Raad geconstitueerd. Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse regering, de Senaat, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Conseil de la Communauté française, de Conseil régional wallon, de Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag overeenkomstig artikel 39, punt 1 van het Reglement bij motie van orde de prioritaire behandeling in de Commissie voor Leefmilieu van het voorstel van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor de duingebieden belangrijke landbouwgebieden. Ik stel voor dat morgen bij de bespreking in de commissie voor Leefmilieu, met de voorzitter verdere afspraken worden gemaakt. Dit is enkel een verzoek via de Raad.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Het is aan de commissie zelf om over haar agenda te beslissen. Het gaat hier niet om een behandeling in de plenaire zitting.

De voorzitter : Volgens het Reglement kan men ook in plenaire zitting over de voorrang in de commissievergadering beslissen.

Gaat deze vergadering ermee akkoord dat de commissie hieraan voorrang geeft ? (*Instemming*)

INTERPELLATIES (Regl. art. 82)

Interpellatie van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de weigering van de federale minister van Buitenlandse Zaken om de informatiebrochure Vlaanderen Vandaag te verspreiden via de Belgische ambassades

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Weten-

Voorzitter

schap en Technologie, over de weigering van de federale minister van Buitenlandse Zaken om de informatiebrochure Vlaanderen Vandaag te verspreiden via de Belgische ambassades.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, na het debat van daarnet, dat het binnenland betrof, gaan we nu over tot een totaal ander gebied, namelijk het buitenland.

Mijnheer de minister-president, u hebt een brochure laten opmaken die ik van A tot Z kritisch heb gelezen. Ik heb in deze tekst geen graten gevonden, geen balk, geen kleine balk, zelfs geen splinter. Het is dus verbazingwekkend dat de federale regering, en binnen de federale regering de minister van Buitenlandse Zaken, gemeend heeft te moeten zeggen en te moeten beslissen dat deze brochure niet kon worden verspreid via onze ambassades. Volgens het Sint-Michielsakkoord en de grondwettelijk vastgelegde afspraken moeten onze ambassades nochtans mede de instrumenten zijn van deze federale staat, en dus ook de instrumenten van de deelstaten. Volgens het Sint-Michielsakkoord en de wet beslist de minister van Buitenlandse Zaken mijns inziens niet langer eenzijdig over wat de opdrachten van de ambassades moeten zijn. De ambassades zijn een gezamenlijk instrument en dat veronderstelt gezamenlijke opdrachten en gezamenlijke afspraken.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt op als voorzitter.*

In het geval van eventuele afzonderlijke opdrachten, beslist de Vlaamse minister niet over wat federaal mag, en de federale overheid niet over wat wij mogen doen. Het is onaanvaardbaar dat een federaal minister dergelijke instructies geeft aan de ambassade.

Ik meen te weten wat de ergernis van de federale minister heeft gewekt. Naar verluidt, zou hijzelf niet over de tekst gevallen zijn, maar wel de Belgische ambassadeur in Den Haag. Kunt u zich dat voorstellen ? Kan het dat ambassadeurs uit eigen beweging de minister van Buitenlandse Zaken voorschrijven welk oordeel hij moet vellen over een brochure die de Vlaamse regering heeft opgesteld ? Dat gaat toch wel erg ver. Toch schijnt dit de juiste versie van de feiten te zijn.

De bewuste tekst vermeldt dat Vlaanderen een aantal bevoegdheden heeft, dat Vlaanderen een aantal miljarden frank ter beschikking heeft, dat de hoofdstad van Vlaanderen Brussel is en dat Vlaanderen in de toekomst waarschijnlijk nog een aantal nieuwe bevoegdheden zal verwerven. Dat er met andere woorden nog wordt gediscus-

sieerd over de bevoegdheden op het domein van de sociale zekerheid, het buitenlands beleid en de ontwikkelings-samenwerking. Volgens de minister en de ambassadeurs zou het Belgische niveau niet genoeg uit de verf komen in de brochure van de Vlaamse regering. Waar bemoeien zij zich mee ? Wij moeten toch niet de lof zingen van de Belgische structuren, wanneer we juist onze eigen structuur en onze eigen bevoegdheden internationaal bekend willen maken ?

Hoe loopt dit verhaal nu af ? Ligt die brochure daar nog ? Blijft de federale minister zich verzetten ? Hebt u opdracht gegeven om de brochure in te trekken of te wijzigen ?

Als u dat niet hebt gedaan, hoe vinden we dan een goede oplossing ? Moeten wij onze politieke collega's in de federale kamer opdragen daarover te interpellieren ? Welke afspraken heeft de minister-president gemaakt tijdens het overleg over het buitenlands beleid ?

Volgens de Grondwet kunnen we soeverein handelen binnen onze eigen bevoegdheden. Voor gemengde bevoegdheden of indien er onduidelijkheid bestaat, moet er worden overlegd. Een dergelijk overleg kan in elk geval niet tot gevolg hebben dat er ook maar enige beperking is ingebouwd voor wat onze eigen bevoegdheden betreft.

Ik vraag dus aan de minister-president hoe dit verhaal zal aflopen. Op welke wijze kunnen wij de federale minister van Buitenlandse Zaken tot de orde roepen ? Van de politieke groepen die federaal de meerderheid uitmaken, wil ik weten hoe zij daaromtrent het gesprek zullen vormgeven.

U zegt dat ontwikkelingssamenwerking een van onze bevoegdheden moet worden. U neemt trouwens initiatieven. Uw reis naar Chili, Zuid-Amerika, stond hoe dan ook in het teken van de ontwikkelingssamenwerking, tenzij ik het project verkeerd heb begrepen. Ook met betrekking tot Zuid-Afrika hebt u dergelijke initiatieven op het getouw gezet. Toch is er geen enkele beleidsnota over ontwikkelingssamenwerking.

Minister-president Luc Van den Brande : Tijdens de laatste of voorlaatste commissievergadering vóór de ontbinding, lichtte ik een nota van zes bladzijden toe over de vier of vijf essentiële krachtlijnen die we willen volgen. Toen heb ik gezegd dat we een nieuwe nota zullen voorleggen. Ik hoop dit deze maand nog te kunnen doen.

De heer Paul Van Grembergen : Dat klopt. Maar straks staat de begrotingsbespreking voor de deur. Gezien het over aanzienlijke geldmiddelen gaat, een half miljard frank voor het totale internationale pakket, zou het goed zijn dat die nota in de begrotingsbespreking aan bod komt.

Van Grembergen

Wij vinden het uitstekend dat Vlaanderen een buitenlands beleid voert. Wij vinden het uitstekend dat wij dit buitenlands beleid autonoom bepalen binnen onze bevoegdheden. De niet afgeronde discussies in verband met ons buitenlands beleid zijn een uitstekend gegeven voor de commissie Staatshervorming. Op dat vlak zouden er initiatieven moeten genomen worden. Ik zou het betreuren mocht een buitenlands luik in de commissie Staatshervorming ontbreken. Dan zouden wij gedoemd zijn tot navelstaarderij omtrent onze interne vormgeving en niet inzien hoe groot de impact van Europa is en zal worden. Als zelfstandige natie mogen we niet vergeten op dat vlak duidelijke grondwettelijke lijnen te trekken. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, mijnheer de minister-president, collega's, tijdens het debat over het buitenlands beleid in dit land, dat vorig jaar in november in het federale parlement plaatsvond nadat de heer Vandembroucke de heer Claes had opgevolgd, heb ik het onder meer gehad over de geestesgesteldheid die bij de federale administratie Buitenlandse Zaken en bij de Belgische diplomatie heerst. Ik heb toen voorspeld dat de tegenwerking van de decentralisering van het buitenlands beleid in dit land nog een tijdje zou doorgaan. Nu blijkt dat minister Derycke in juli jongstleden mijn gelijk heeft bewezen. De Belgische diplomatie, de administratie en het departement Buitenlandse Zaken weten zich in hun anti-Vlaamse houding vandaag gesteund door minister Derycke.

Mijnheer de minister-president, telkens u in dit verband vragen werden gesteld over de tegenkantingen die u of de Vlaamse Gemeenschap moesten ondervinden bij de voorbereiding van buitenlandse reizen en contacten, en telkens u werd aangesproken over de negatieve houding waarmee Vlaanderen door de Belgische diplomatie en door het ministerie van Buitenlandse Zaken wordt bejegend, hebt u geopperd dat er wat tijd overheen moest gaan. U liet verstaan dat het wel zou slijten, dat er misschien een beetje overtuigingskracht bij te pas zou komen, maar dat alles hoe dan ook in orde zou komen. Maar dit gaat toch te ver. De weigering om de informatiebrochure, Vlaanderen Vandaag, door de Belgische diplomatieke posten te laten verspreiden, tenzij de inhoud zou worden gewijzigd, is een daad van ongeoorloofde censuur. Het is een poging om het imago van Vlaanderen als staat in wording in het buitenland te fnuiken. Want voor minister Derycke mag er blijkbaar over Vlaanderen of Flanders niet als dusdanig worden gesproken, omdat dit wellicht te veel doet denken aan een zelfstandige staat. Er

mag alleen worden gesproken over een Vlaamse Gemeenschap, als ging het om een toevallig samenzijn van mensen binnen een bepaald territorium. Deze redenering van een SP-minister verwondert mij niet zozeer. Partijgenoten van minister Derycke – en niet de minsten – hebben eerder al het bestaan van een Vlaams volk geloofd. Minister Derycke bevestigt dus die gedachten-gang.

Er zijn nog andere zaken die het buitenland beter niet weet volgens minister Derycke. Deze vergadering van wettelijk en democratisch verkozen Vlaamse volksvertegenwoordigers heeft na de voorbije verkiezingen uitdrukkelijk de wil uitgesproken om naar buiten te treden als Vlaams parlement. Maar minister Derycke verzet er zich tegen dat deze term in Vlaanderen vandaag wordt gebruikt en dat in het buitenland de indruk zou worden gewekt dat wij in deze Vlaamse Raad iets meer zouden zijn dan een veredelde provincieraad. Minister Derycke wil evenmin inzien dat buitenlanders kennis nemen van het feit dat deelstaten autonoom kunnen optreden tegenover een buitenlandse partner, ook al gaat het om een aantal beperkte materies. Zelfs dat is er voor de minister blijkbaar teveel aan. Hij vindt immers dat de brochure twijfel zaait over het voortbestaan van dit koninkrijk. Ik zou zeggen : was het maar waar, maar wat dan nog. De publikatie is een initiatief van de Vlaamse overheid en staat onder toezicht van de Vlaamse Raad en niet van de minister van Buitenlandse Zaken. Het lijkt wel, alsof het doel bij uitstek van de Belgische buitenlandse politiek er tegenwoordig in bestaat om de Belgische eenheid te verdedigen, in de plaats van een buitenlands beleid te voeren.

Minister Derycke heeft het recht te betreuren dat dit land gedoemd is om te verdwijnen, en dat in de brochure zijns inziens op die mogelijkheid wordt gewezen. Het is echter niet aan hem om de inhoud te bepalen van de publikaties van de Vlaamse overheid. Als hij dat niet kan laten, mijnheer de minister-president, dan stel ik voor dat u stappen onderneemt en met Nederland contact opneemt om zo voortaan onze publikaties via de Nederlandse ambassades in het buitenland te laten verspreiden. Ik denk dat we daar minder tegenwerking zullen ondervinden dan van de Belgische diplomatie.

Ten slotte vind ik dat dit incident nog maar eens aantoont dat wij verder werk moeten maken van de uitbouw van een eigen administratie Buitenlandse Aangelegenheden, en van een eigen diplomatiek corps, niet zozeer om boekjes te verspreiden, maar om onze internationale belangen te behartigen en om het buitenland voor te bereiden op het onvermijdelijke gegeven dat er tussen Vlaanderen en Europa steeds minder nood is aan een Belgisch tussenniveau. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer Herman Candries (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, in verband met de weigering een Vlaams document via de ambassades te verspreiden, lijkt het me nuttig op zoek te gaan naar een juiste interpretatie van de Grondwet en van de bijzondere wetten ter zake. Ik zal dat zelf niet doen, maar verwijst naar enkele uitspraken van specialisten op dit vlak. In eerste instantie refereer ik aan professor Craenen, die besluit dat we sinds de hervormingen van 1988-1989 te maken hebben met een overlegdemocratie. Er wordt veel aandacht besteed aan de mogelijkheden door samenwerkingsakkoorden. Dit heeft geleid tot een beslissing om de federatie en de deelstaten te verplichten een interministeriële conferentie voor het buitenlands beleid te houden, en daaraan beslissingsbevoegdheid te geven bij unanieme beslissing. Overleg zou dan de basis zijn voor ons buitenlands beleid. Hoe zoiets in zijn werk gaat, is een van de vragen die we aan onze minister-president willen stellen. Sommigen twijfelen ook aan de grondwettelijkheid van zo een interministeriële conferentie, maar het is een mogelijke optie en ik geloof dat we dit instrument zeker moeten aanwenden.

Anderen, zoals bijvoorbeeld professor Alen, vrezen dat verplichte samenwerking tot immobilisme zou kunnen leiden en dat we over de mogelijkheid van blokkering heen moeten kunnen. Mijnheer de minister-president, daarom vraag ik of wij inzake deze problematiek een beroep kunnen doen op deze conferentie, en wat uw intenties op dit vlak zijn. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Het verheugt me dat de heer Van Grembergen en de andere interpellanten een aantal vragen opwerpen met betrekking tot een dossier, waarover ikzelf bijzonder veel vragen heb.

De brochure Vlaanderen Vandaag verscheen als een uitgave van de administratie Externe Betrekkingen van de Vlaamse Gemeenschap in de Engelse en Duitse versie in oktober 1994, en in de Franse versie in november 1994. De brochure wil op een heldere en overzichtelijke manier aan een buitenlands publiek de deelstaat Vlaanderen, zoals die bij de jongste staatshervorming is ontstaan, voorstellen. Dit is niet enkel ons recht maar ook onze plicht.

Indien inderdaad gunstige commentaren op de tekst werden geleverd, dan is dat gedeeltelijk onze verdienste maar we hebben ook de hulp van een beroepsjournalist ingeroepen om de tekst in een zo begrijpelijk mogelijke taal en stijl te brengen. Op die manier stellen we de zaken professioneel voor.

Mijn persoonlijke waardering voor minister Derycke buiten beschouwing gelaten, wens ik in alle klaarheid voor

de Vlaamse Raad te zeggen dat ik zeer verrast was begin juli – ongeveer 7 maanden na publikatie – een brief van hem te ontvangen.

– *De heer Norbert De Batselier treedt opnieuw op als voorzitter.*

In deze brief deelt hij mij mee : ...zonder tekstaanpassingen moeilijk een beroep kan gedaan worden op onze posten voor de verspreiding van de brochure.... De opmerkingen van de federale minister zijn voor mij onbegrijpelijk.

De inhoud van de brochure is volledig in overeenstemming met de Grondwet, met de wetten van dit land én met de standpunten van de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad. Ik heb dit in twee brieven meegedeeld : op 13 juli – ik heb dus onmiddellijk gereageerd – en op 12 september 1995.

Ik heb onder meer opgemerkt dat voor de duidelijkheid ten aanzien van de buitenlandse lezer niet het jargon van de Grondwet werd gebruikt. Er bestaan trouwens geen grondwettelijke bezwaren tegen het gebruik van de termen Vlaamse regering en Vlaams parlement in mededelingen van de overheid. De wet zegt dit zelf. Wij hebben hier beslist dat wij onze Raad niet enkel als Vlaams parlement wens te duiden maar hem ook die intrinsieke betekenis en zin wens te geven.

De federale voorlichtingsdienst, Inbel, bespreekt in de publikatie – Samenstelling van de Ministeriële Kabinetten – de Vlaamse en de Waalse regering. De federale minister van Buitenlandse Zaken geeft geen enkel argument waarom het hoofdstuk over de Vlaamse buitenlandse betrekkingen in de brochure strijdig zou zijn met de bijzondere wet van mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van gemeenschappen en gewesten.

Alhoewel formeel gesloten tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, kan niet worden ontkend dat de uitvoering van het Taalunieverdrag een vanzelfsprekend exclusieve Vlaams-Nederlandse aangelegenheid is geworden.

Tenslotte is het hoofdstuk – Vlaanderen in Europa – niets anders dan het officiële standpunt van de Vlaamse regering over de positie van Vlaanderen in België en in Europa. Dit standpunt werd vastgelegd in het toekomstproject Vlaanderen 2002 en bevestigd in de regeringsverklaring van de huidige Vlaamse regering.

Zelf heb ik ook een aantal vragen. Werd de federale minister van Buitenlandse Zaken correct voorgelicht over de inhoud van de brochure ?

Mijnheer Van Grembergen, ik laat even in het midden of de input uit de ambassades van Den Haag en Singapore

Van den Brande

komt. Ik spreek het evenmin tegen. Het komt natuurlijk hard aan dat precies in ons naaste buurland een dergelijke opmerking werd gemaakt. Ik kom straks terug op de houding en de plicht van ambassadeurs tegenover de gefedereerde entiteiten in dit land.

Misschien is de tekst nog niet helder genoeg, niettegenstaande de ernstige inspanningen die we hebben geleverd om er een begrijpelijk en informatief document van te maken. Ik ben bereid aan de tekstkwaliteit nog te sleutelen.

De weigering van de federale minister om de brochure via de Belgische diplomatieke posten te verspreiden, kan op dit ogenblik alleen worden geïnterpreteerd als een ongeoorloofde inmenging van de federale overheid in het Vlaamse beleid. Ik aarzel geen moment om te zeggen dat de argumenten die hij hiervoor aanhaalt niet correct, niet objectief, en ook niet loyaal zijn. De Belgische diplomatieke vertegenwoordigers hebben tijdens de diplomatieke contactavond van september jongstleden, naar aanleiding van mijn uiteenzetting over het Vlaamse buitenlands beleid, persoonlijk een exemplaar van de brochure ontvangen. De verspreiding van de brochure via Belgische diplomatieke weg is niet het primaire, maar op zijn minst toch een nuttig secundair kanaal. Veel belangrijker, en wellicht veel effectiever, is de directe verspreiding door de Vlaamse overheid en haar vertegenwoordigers bij rechtstreekse en vaak persoonlijke contacten met buitenlanders op bezoek of verblijvend in Vlaanderen, en dus met talrijke verantwoordelijken in het buitenland.

In het kader van een geïntegreerd Vlaams buitenlands beleid, bereid ik een algemene communicatiestrategie voor die Vlaanderen herkenbaar moet maken in het buitenland. Ik zal u ter zake trouwens, naar aanleiding van de beleidsnota die bijna klaar is en die samen met de bespreking over de begroting zal worden toegelicht, meer concrete gegevens aanreiken omdat ik geloof dat een globale communicatiestrategie, hier en in het buitenland, essentieel is.

Op een eerste brief die ik in dat verband naar de minister van Buitenlandse Zaken heb geschreven, kreeg ik geen afdoend antwoord. In een tweede brief van 12 september heb ik mijn opvatting ter zake herhaald en de minister uitdrukkelijk verzocht om uitvoering te geven aan de verspreiding van deze publikatie. Wanneer hij, bijna tegen beter weten in, uiteindelijk niet de wenselijkheid zou inzien van de verspreiding van die brochure, dan zal ik me vanzelfsprekend opnieuw rechtstreeks tot de ambassadeurs wenden. Mijnheer Candries, het spreekt voor zich, dat daarover in het kader van de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid kan worden gepraat. We proberen daar immers de dingen pragmatisch, princi-

pieel en duidelijk in te schatten. Het betreft hier geen geschil tussen twee deelstaten of tussen de gefedereerde entiteiten, maar wel een verkeerde visie van het federale departement van Buitenlandse Zaken.

Als een slotbeschouwing, wil ik graag nog opmerken dat ik tijdens een aantal van mijn zendingen heb kunnen vaststellen dat onze ambassadeurs buitengewoon goed samenwerken, de zaak goed voorbereiden en zeer loyaal optreden. Wanneer enkelen dan nog moeite hebben met het nieuwe België, geloof ik dat ze op hun deontologische plicht moeten worden gewezen als ambassadeur van het koninkrijk en van elk van de deelstaten. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn zeer duidelijk antwoord. Ik hoop dat dit soort van antwoorden een traditie wordt. Dit is een bemoedigend gegeven dat het parlementaire debat alleen maar kan ten goede komen. Ik heb ongeveer met de woorden van de minister-president een tekst geformuleerd die ik aan de voorzitter wens te overhandigen ter goedkeuring.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, wij zijn het er dus over eens dat het optreden van de federale minister van Buitenlandse Zaken in dit dossier ongeoorloofd is geweest. Maar toch wil ik doen opmerken dat het weer eens ten koste is van de Vlaamse begroting. Want wat doet de Vlaamse regering ? Ze springt in en betaalt de kosten voor de verspreiding zelf. De staatshervorming wordt op die manier een wel erg dure aangelegenheid. Ten slotte wil ik nog eens verwijzen naar mijn suggestie om via de Nederlandse diplomatieke posten onze brochures te verspreiden.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals ik daarnet al opperde, denk ik dat de ambassade een heel nuttig kanaal is om brochures te verspreiden, maar het is ook maar één van de mogelijkheden. Het is geen kwestie van extra kosten : wij verspreiden deze brochure op grotere schaal en naar mijn mening moeten we dit blijven doen. U weet dat ik erg hecht aan de samenwerking met Nederlandse collega's. In die domeinen waar we kunnen samenwerken, zal ik dat ook met veel overtuiging doen. Ik geloof dat we dit ook hebben bewezen in het verleden. Maar geloof me vrij, ik verkies toch in de toekomst de eigen informatieverstrekking te verzorgen. We doen brochures en dergelijke dan zelf, hier en in het buitenland, ter bestemming komen. Ik weet dat sommigen een ideaalbeeld naar voren willen schuiven,

Van den Brande

maar ik zou hier in zakelijk Nederlands willen zeggen : zeker is zeker.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen en door de heren Van Grembergen, Gabriels, Suykerbuyk en Dielens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend.

Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voor-middag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.32 uur.*
